

Historie sborníku

VGO je vydáván s nepravidelnou periodicitou od roku 1954, původně pod názvem Vojenský topografický obzor (VTO). Ke změně názvu došlo v souladu se změnou terminologie a změnou pojmu topografické zabezpečení na geografické zabezpečení počínaje rokem 2001.

Za dobu své existence prošel sborník řadou změn kvalitativních i formálních. Kvalitativní byly dány zejména odbornou úrovní příspěvků, resp. příspěvatelů, popřípadě prostorem, jenž jim byl dán. V roce 1960 se změnil formát sborníku z původního B5 na A4. Grafická úprava obálky se výrazně změnila čtyřikrát, dílčích úprav bylo více (viz obr.: VGO, 2004, č. 1, s. 68–69). Z hlediska informačního – od roku 1974 dominuje nejen na obálce „Sborník topografické služby MNO“, zatímco „Vojenský topografický obzor“ má charakter podnázvu. V roce 1995 se „Sborník topografické služby AČR“ stává podnázvem.

Stránkování všech čtyř čísel 1. ročníku (1954) bylo průběžné (1–253) a v následujících dvou letech (1955, 1956) přecházelo dokonce z jednoho ročníku do druhého (1–570). Zvláštní číslo v r. 1956 mělo stránkování samostatné. V letech 1957–1965 stránkovali redaktoři průběžně daný ročník (bez ohledu na počet vydaných čísel) s výjimkou zvláštních čísel. Od roku 1966 mají jednotlivá čísla sborníku samostatné stránkování.

VTO a později VGO byl vydáván původně ministerstvem národní obrany, poté federálním ministerstvem národní obrany, nakonec ministerstvem obrany. Původně sborník s nepravidelnou periodicitou má nyní periodicitu 2krát ročně. V letech 1995–2002 měl ISSN 1211-0701, od roku 2003 ISSN 1214-3707. Ke změně názvu na Vojenský geografický obzor došlo počínaje rokem 2001.

V letech 1973, 1978, 1994 a 2000 sborník nevyšel, což je u periodik (seriálů) s nepravidelnou periodicitou možné a běžné. V jednom roce vyšla nejvíce čtyři čísla sborníku, a to dvakrát (1954, 1955). V roce 1957 vyšla dvě dvojčísla, v roce 1956 dvě čísla, dvojčíslo a zvláštní číslo. V roce 1965 vyšlo dvojčíslo 1–2. Čtyřikrát vyšla tři čísla za rok (1991, 1992, 1993, 2001), šestkrát dvě plus zvláštní číslo (1961, 1982, 1984, 1985, 1987, 1988). Nejčastěji vycházela dvě čísla sborníku ročně nebo číslo jediné.

Nejstíhlejším sborníkem je 19stránkové č. 2 z roku 1991, nejobsáhlejším 216stránkové č. 1 z roku 1989 (nepočítáme-li 232stránkové monotematické č. 2 z r. 1966 s příspěvky z tematické konference o rozvoji a uplatnění mechanizace a automatizace ve vojenské topografické službě). Bližší informace o historii sborníku naleznete v [čísle 2/2009](#).